

Laat mijn bidden tot U opstijgen 121

Bron: ps. 131 e.a. / t&m Foyer de Charité Thorn

(rustig...)

1. Laat mijn bid- den tot U op- stij- gen als wie-rook__ ,
 2. Al- le stor- men zijn be- daard, mijn geest is vre- dig__ ,
 3. God mijn God zijt Gij, ik zoek U met ver- lan- gen__ ,
 (slot: mmm) *(with a long horizontal line under the ellipsis)*

1. mijn ge- he- ven han- den U een lief- de - of- fer zijn__ .
 2. als een kind op moe- ders schoot, zo vei- lig voel ik mij__ .
 3. en ik dank U want uw Lief- de duurt in eeu- wig- heid__ .

Ref: Heer mijn God... Heer mijn God...
 Heer mijn God... O - -

Heer mijn God... Heer mijn God...
 Heer mijn God, Heer mijn God...

Verhaal achter het lied...

Eens zat ik geestelijk en lichamelijk gespannen in de aanbidding.

Opeens zag ik voor me, hoe we in het Dagverblijf omgingen met jonge laag-niveau cliënten die moeilijk bereikbaar waren, niet konden spreken, almaar gespannen door de gangen liepen. Hoe hen een stukje contact, een stukje rust brengen?

We probeerden het door in een hoek van het gymlokaal een veilig hoekje te maken met zachte matten. Een jonge vrouw, bijna nog een meisje, zat gespannen rechtop voor mij, onrustig bewegend, kleine kreetjes uitstotend. Ik bleef haar voorzichtig aandacht geven, zachtjes praten, een klein liedje... 'Snoezelen' noemden we dat. En na een tijd voltrok zich een klein wonder: ze kwam tot rust, en leunde zelfs even ontspannen tegen mij aan. Ik bleef heel stil zitten, dankbaar om dit moment van 'vertrouwen'.

Na deze herinnering terug met m'n aandacht naar de aanbidding. Zou hier mijn houding niet hetzelfde kunnen zijn? Rustig blijven zitten... geduldig wachten... aandacht richten op Hem, steeds opnieuw... met kleine woordjes, rustige liedjes in mijn hart... Tot het 'wonder' zich voltrekt: een moment van samenzijn, van vertrouwen... overgave...

En ik dacht met een glimlacht: Aanbidding... dat is 'snoezelen' met de Heer 😊

De stormen zijn bedaard in mij en vredig is mijn geest.

Zoals een kind op moeders schoot, zo veilig voel ik mij... Ps. 131

Wat betreft het 1^e couplet: in Ps. 141 staat eigenlijk:

Laat... mijn geheven handen U een **avondoffer** zijn... Ps. 141

Toen het nieuwe altaar in de kapel bewierookt werd, hebben we er **liefdesoffer** van gemaakt, om het voortaan ook 's middags te kunnen zingen 😊

En het 3^e couplet:

God, mijn God zijt Gij, ik zoek U met groot verlangen Ps. 63

(uit 't missaal; het brevier spreekt van ochtendglorien...)

Brengt **dank** aan de Heer... eindeloos is zijn erbarmen! Ps. 118

Andere vertaling: **zijn liefde duurt eeuwig** 😊!

De tegenstem werd door de dwarsfluit vertolkt. Met dank aan Willemien en Nancy!

Info over snoezelen? Zie bijvoorbeeld

<https://www.sheerenloo.nl/nieuws/snoezelen-van-experiment-tot-populaire-activiteit>